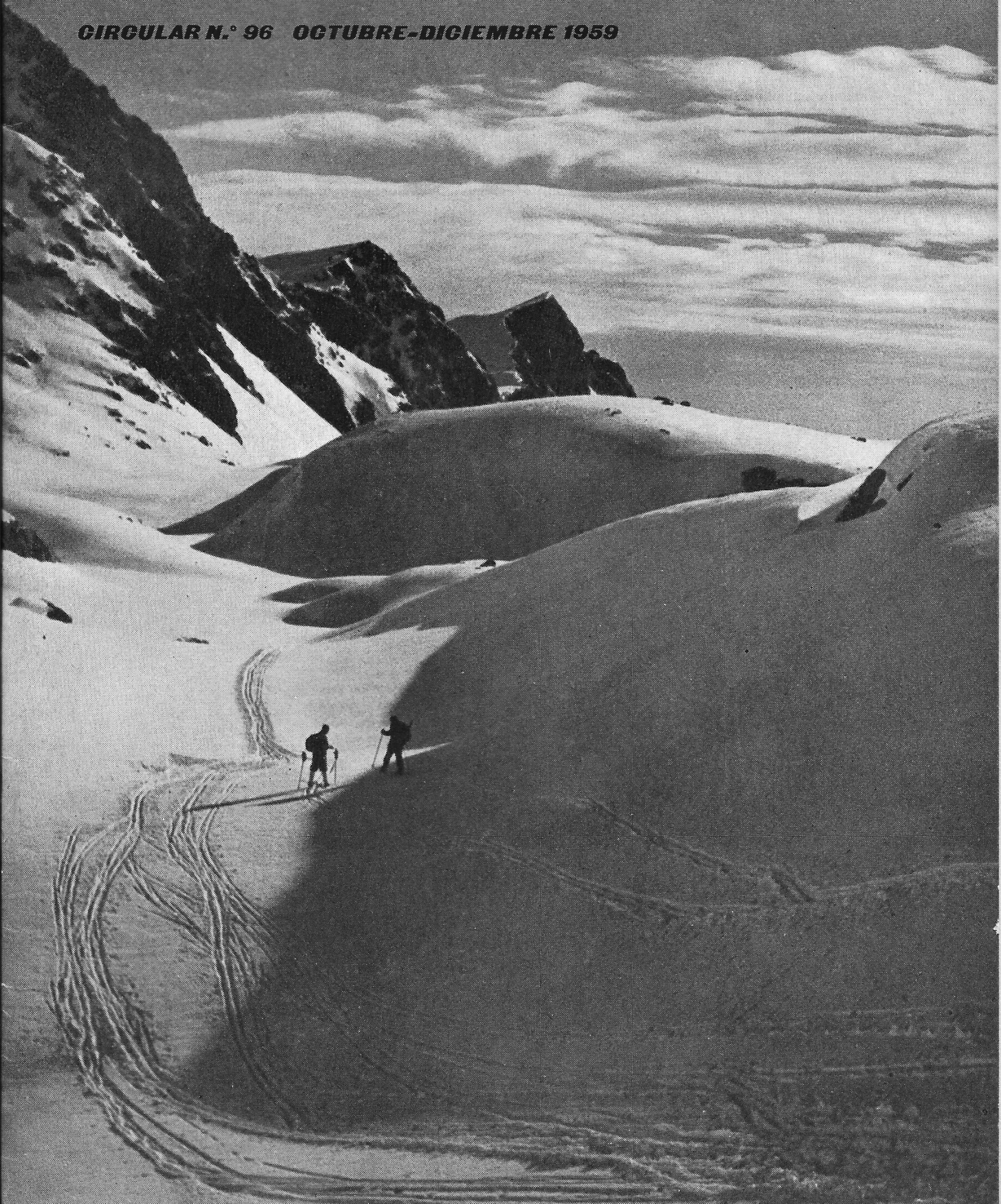

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

CIRCULAR N.º 96 OCTUBRE-DICIEMBRE 1959

PORTADA:

R A L L Y E

Fotografía de Jorge Serra

2.º Premio del IV Concurso Local de Fotografía de Montaña

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

ADHERIDO A LA FEDERACIÓN ESPAÑOLA DE MONTAÑISMO Y FEDERACIÓN CATALANA DE ESQUÍ

CIRCULAR N.º 96 OCTUBRE-DICIEMBRE 1959

1910 + 50

Al llegar a las puertas de este nuevo año, que nos trae la tarea a la vez grata y pesada de la conmemoración del cincuentenario de nuestra entidad, nos creemos obligados a iniciarlo con un llamamiento a todos los que, en un momento de su vida, sea lejano o cercano, vivieron en el ambiente de nuestro "Centre". Este año 1960 necesitamos a todos para dar a esta feliz efemérides, un signo de unanimidad cordial que sea el fiel reflejo de estos cincuenta años de labor eficaz en el campo del excursionismo. Ha sido una labor, la nuestra, que ha abarcado extensos y variados sectores de la cultura, el deporte y la sociedad, y por ello, al releer las viejas listas de socios, hemos caído en la cuenta de que "todo" Tarrasa en alguna fase de su vida ha pasado por nuestro "Centre". No podemos soñar en retraer todas aquellas variadas actividades, hoy es el signo deportivo el que impera, pero sí, este año extraordinario nos gustaría mezclar las mil esencias de que se ha alimentado el excursionismo durante estos cincuenta años, para revivir el pasado de nuestra entidad.

Al entrar en este 1960, los que regimos la vida del "Centre" pedimos a todos, los que son y los que fueron excursionistas, su colaboración en prestación personal, en asistencia efectiva a las tareas y actos de este Cincuentenario.

Setmana Santa de l'any 1958

Una travessa per l'Andorra desconeguda

Dijous Sant, al vespre. Feia uns moments estàvem a Andorra i a les Escaldes, tota la colla, en Bacardit, Fabrès, Garriga, Jorba, Musons, Planchat, Sanagustín i jo, enlluernats com papallones al volt dels aparadors, sense pensar que havíem vingut per a conèixer, per a viure en la muntanya, i ara ja, a la Massana, sols de veure com cauen tot bressolant-se, ínfims borralls de neu que un aire fresc, de muntanya, ens remet com a missatge, ens domina el pensament la delícia que serà la nostra excursió d'aquests dos dies vinents per unes valls desconegudes que desperts les somniem meravelloses, cobertes de la fresca capa de neu que aquesta nit està caient.

El divendres ens despertem de matí, amb les primeres llums del dia. La preocupació del temps em mou a saltar del llit, sobtadament, vers la finestra; un silenci sepulcral només trencat de tant en tant pel tanyir d'una campana, dóna més tristesa a l'escanyada visió que tenim, suficient, però per apoderar-se dels nostres ànims: escassament la vista s'allarga per les humides i negrenques cases del poble i les feixes de terra que són a tocar-lo, perquè la boscúria, que és molt a prop nostre, ja es confon amb la grisor uniforme, atapeïda, de la boirada que s'estén, tant per damunt de les nostres testes, fins la mateixa terra quan aquesta s'alça. Passant l'estona sense que el temps millori, superem aquest trist desengany i estem decidits a intentar la travessa fins al poble de Tor.

Per la vall d'Arinsal, desconeguda gairebé per la totalitat del turisme, i anem solitaris contemplant ses bel·leses; els aires que hi corren, en respirar-los, si alguna flaire s'hi sent, no és pas el pestilent dels motors dels cotxes, sinó el fresc de l'aigua, de l'herba dels prats, de la terra i de la boscúria.

La vall ha anat pujant, i en entrar a la de Pal, ens sorprèn emmantellada de blanc. L'hivern és cru, tan amunt, i en copsar tanta blancor arreu, fa encongir-nos dins les nostres robes, però té el seu encís aquí el paisatge, ja que pel fons de la vall, vora el torrent, hi ha una carrera d'arbres i arbusts, nus, escardalencs, sense vida, que

són ribetejats troncs i branquillons, de cristalls de neu; febles agulles que engalanen no sols amb ells, sinó que fan veure'ns tota la vall curulla de bellesa amb aitals cristalls de brillant glaç penjats arreu, els quals a voltes en semblen sospesos en l'aire; espectacle difícil, per quant al primer raig de sol que els toqui, es desfaran i desapareixeran talment com si aquesta visió present hagués estat un somni.

Pal, és un poble tan de muntanya com qualsevol altre que poguéssim trobar amagat en algun recó del nostre Pirineu, amb ses agrupades cases enfilant-se per la muntanya; passant pels seus bruts carrerons estrets i tortuosos—per enfangar-nos si no parem compte fins a genoll—no es veu gairebé una ànima a córrer, i així, amb les seves teulades mig nevades, sota aquest cel tan agrisat, tancada la gent dins de la llar, sentim més la fredor, l'alegria mística de l'hivern.

Fent l'ascensió al coll de Botella passem per enmig d'un bosc de llegenda, cobert de neu i sense veure el més enllà que tan prompte és planer com es despenja per dret pendent vers el fons de la vall. Sortegem avets tan corpulents, que d'aquesta llegenda en són els gegants muts i estàtics com figures.

Un aire glaçat ens treu de l'ample coll de Botella, i tot seguit devallem amb els esquís als peus—disfrutant de completa visibilitat—vers el fons de la vall d'Os. La nostra esquuada és un Slalom sortejant grandiosos arbres; avets i faigs que omplen la vall amb profusió, i encara que no són atapeïts, son cos és tan voluminós i s'alcentant, que l'amplíssima vall sembla migrada per a acollir-los.

En el fons de la vall d'Os, les aigües de la qual corren vers la nostra terra, ens disposem a descansar i omplir els nostres estómacs de tantes hores ja buids.

En la tarda ja quan lentament, però seguit, seguit, remuntem vers el port de Cabús, el blanc i allisat pendent sense un sol arbre que trenqui l'ondulada suavitat de la vall que només en el fons de la clotada i també quan ja cresteja o bé s'enfila en algun cim, es torna brusca. En pujar, tot petjant la neu verge, sense el més petit rastre que li trenqués la puresa, sentia més la solitud de la muntanya, i amb la solitud, la bellesa que ella té i la grandesa que guarda quan els paratges es veuen nus, despullats de tot altre signe que li escau sempre sobreposat.

Dalt el port de Cabús, sense esperar disfrutar cap visió que pugui captivar-nos, més simplement allargar-la i conèixer la muntanya que ens volta, ens veiem sorpresos amb l'espectacle a ponent, del cim de Saloria oferint-se'ns de cos sencer, emmantellat de la neu que li cobreix ses ondulats pendents, que són meitatombres, meitat banyats per planers raigs de sol que li donen vida; d'una lluminositat esclatant que fan veure'ns-el amb tot relleu, amb deliri per l'esquí. No tenim més ulls que per admirar-lo i l'atenció s'hi fixa sense gairebé importar-nos el descens que ens espera, ni tombant-nos endarrera, guaitar el cim de Coma Alta que sense ser massa imposant, és però d'una bellesa evident amb la delicada línia de sa figura de simples arestes i un sol i allisat pendent que s'aboca vers el fons de la vall que acabem de remuntar.

En el descens, la neu s'excedeix per fonda i tenint en compte que estem cansats i que la pista vers el fons de la vall no s'obre pas massa neta i amb un pendent desigual que sovint ens el trenca, no és pas aquest el deliri que nosaltres esperàvem, sinó simple davallada sense pena ni glòria. Es al captard quan som al fons de la vall, i, a peu, prompte fem l'entrada a poble de Tor abans no caigui la fosca. Recluits a l'hostatge, al volt de la llar de foc gaudim el merescut descans.

Tan bon punt ens despertem, en la pallissa, sentim clavar-se en nostres cares, talment agulles, espurnes de gel que passant per entremig les esquerdes de la paret, ens situen a l'instant als nostres llocs que és a la neu, al fred, amb una cruesa però, que ens sobta. Aquesta primera impressió s'entristeix quan en sortir, ni un raig de sol veiem que escalfi, ni un recó del poble ni un recó de la vall, perquè Tor, més que la fi del món, sembla enterrat en el fons d'un abisme, en les entranyes de la terra. Quanta pobresa hi ha en aquest poble de Tor que no tenen en despertar-se ni un raig de sol, ni deuen sentir el cant d'un ocell que els alegri, perquè, ¿veient tantes cases ennegrides, humides, voltades d'un mar de fang, i ingents piles d'excrements on la neu que durant la nit cau a l'albada ja és bruta?, qui pot, tenint ales per volar quedars'hi un sol moment i sabent de tanta bellesa com hi ha per arreu de la muntanya, escapar-se-li un sol trinar de joia?

Prompte perdem de vista el poble i fem camí per sobre una uniforme capa de neu; l'horitzó s'ha allunyat tant, que la nostra vista s'es-

plaia vall amunt, per uns repetjons nevats, amb un bosc clarisser que els dóna més relleu, els quals s'allarguen fins aconseguir el cim de Salòria; això sí que'ns dóna goig, com també ovirar sobre nostre mateix, l'escabrosa testa del Monteixo, radiant de llum ses afinades arestes de roca viva mig coberta per la neu, perquè hem retrobat ja la muntanya aimada.

A cada pas que ens acostem al Port Vell, més ens interessem per la vall que petgem, la qual en obrir-se se'ns descobreix talment un paradís pels esquiadors, amb ses formes dolces, suaus; és un bressol amplíssim, immens, per on tot pujant-hi sembla sentir-s'hi i tot el lleu frec de l'aire per la cara, la flexió de les cames, el tremolar a l'escórrer-es per la neu i la lleugeresa del cos fent-hi un descens inacabable amb la imaginació. Caiem captius del paisatge per quant n'és de bell aquest matí sota un net cel blau pàlid, banyada i enllumenada la vall per tebis raigs de sol que a nosaltres ens donen caliu i a la naturalesa esplendor. Enfilant l'última pala, enyorem tenir la visió de la vessant oposada i sentim el desig que en sigui tan prometedora d'un bon descens com ho és la que estem remuntant.

Dalt el Port, una cornisa de cap a cap, ens trenca el pas vers la vall blanca que s'obre amplíssima i neta, talment un paradís per l'esquí, formant unes grans pales de variat pendent allisat.

Tenim espera per la davallama, i aquesta passa dalt el cim que ens separa del Port Negre; és una espera que ens dóna possessió d'un regne de cims de delicada silueta, amb ses primes arestes que s'enfilen i conflueixen en el cim; de tallades crestes ribetejades de penjants cornises de neu, les quals s'allarguen i s'estenen per arreu, i d'unes profundes valls blanques que amb son dolç pendent, tan netes, són un deliri per a l'esquí.

Després d'haver retornat al Port Vell, sense perdre desnivell revoltem la muntanya que acabem de descendir, per a situar-nos al Port Negre, des d'on, sense obstacles ens llencem per la vall a fruir l'esquí d'alta muntanya.

Potser la neu que trobem no és la millor que com a esquiadors podem desitjar, però poc m'importa, ja que en els moments del descens no sento pas sols la dalera de l'esquí, sinó que davallant per la vall blanca, amb lleugeresa, anant d'aquí d'allà i procurant no ensotalar-me, frueixo més el goig de la muntanya encara que poc a poc vaig

allunyant-me dels cims que cada vegada que m'aturo i em giro endarrera, els veig més amunt; sento talment com si volés per damunt d'ella i amb la diferent perspectiva com ofereix, que es trasmuda amb la lleugeresa d'un tancar i obrir d'ulls, em sembla descobrir-la amb tots els seus aspectes, des de tots els recones,

Estem poc més que a meitat de la vall quan els esquís em pesen a les cames, que són tremoloses, febles, per seguir fruïnt l'esquiada que encara ens cal per arribar al fons de tot. El pendent s'ha adreçat, que no és possible llençar-se per ell, cobert a més d'arbres; la neu—que amb la calor s'ha estovat—fa el descens més feixuc i més difícil, ja que sovint es claven els esquís en ella, i la vall s'ha engorjat i ensotalat tant, que la vista no s'esplaia més que en gris cel de sobre nostre i les muntanyes que s'alcen enfront, més enllà de la vall d'Arinsal, mentre la Punta Alta, el Port Vell i la vall que acabem de descendir han fugit de la nostra vista.

Poc abans d'arribar al fons de la vall, quan s'ajunta amb la d'Arinsal, s'acaba la neu, i per tant, l'esquiada, i, entrant al poble, hem acabat la muntanya.

SALVADOR PRAT

SECRETARÍA

TARJETA DE LA F.E.M. — Se ruega a todos los Sres. Socios, interesados en poseer o renovar el Carnet de la Federación Española de Montañismo, se sirvan pasar por esta Secretaría, todos los días laborables de 8 a 9 de la noche.

BIBLIOTECA

DONATIVO. — Nuestro consocio D. Conrado Padrós, ha hecho donación de dos mapas de Francia, de la Federación Française de Camping et de Caravaning. Damos gracias a su donante.

Donativos Pro Reforma Local Social :-: Treceava lista

Sobrante "Diada Germanor"	10'—
" excursión Cabrera	26'—
Recaudación total sesión Expedición italianas al Africa y Andes	5 595'—
	5 631'—
DÉFICIT 12. ^a lista	10 201'85
	<u>DÉFICIT 4 570'85</u>

S.A.M.

Secció Alta Muntanya del C.E. de Terrassa

SECCIÓN ALTA MONTAÑA (S. A. M.)

Nostra felicitació

Si en aquest món hom veu les coses segons el "color del cristall amb què hom se les mira", no serà d'estranyar doncs, que tots aquells qui dintre l'àmplia concepció de l'excursionisme sentim el veritable goig que la muntanya dóna, en aquestes festes de Nadal que són per a viure-les sols en família, durant qualsevol moment intranscendent esvaïm el pensament de la nostra llar i ens hi forgem aquella nit de NADAL en què Maria infantà Jesús, amb un cel tan blau, tan pur, tan net, i enllumenat pels estels que a mils s'hi compten tan brillants, com la millor que hàgim pogut gaudir a muntanya.

I que el pessebre que serví de llit a Jesús Infant, fou com el tou jaç perfumat de la flaire seca i persistent com el de la pallissa que algun dia ens ha acollit en el nostre peregrinatge.

Potser en aquesta nit hivernenca, creiem, també, que a Ell el bressolaren i oís el cant amorós com és el del murmuri del vent fresc de les altures o del torrent que tant ens plau i acompanya en les nostres corrandes; música celestial que emplena les nostres visions.

La Secció d'Alta Muntanya del C. E. de Terrassa es complau a desitjar-vos, unes bones festes de Nadal i Reis i que durant l'Any Nou podeu veure satisfets els vostres més nobles desigs.

Habida cuenta de la importancia que va tomando el montañismo dentro de las sociedades excursionistas, entre las cuales nuestro Centro con sus 50 años de actividad no escapa al ritmo que impone la actualidad, la S. A. M. participa que en consecuencia y para su mayor divulgación, facilitará cuantas comunicaciones crea pertinentes, mediante su inserción en la circular trimestral de este Centro. en lugar de la que se editaba anualmente para mantener contacto con los miembros de la Sección.

Esperamos que la presente innovación sea del agrado de todos.

Per què anem a la muntanya?

¿Qui no s'ha sentit incomprès per molts d'aquells que la desco-neixen?

Sí. Deixem les ciutats per anar a cercar les bel·leses sublimes de la naturalesa: adreçats cims rocosos i glaceres d'argent; prats esmaltats; boscos plens de flaires; paratges abruptes; la contemplació des dels cims d'extensos horitzons, amb el brogit d'orgue del vent polint les crestes.

Les muntanyes no són sols per a la nostra contemplació i medita-ció. Com els amants, volen ésser conquerides. ¿On podem millor, la jo-ventut, posar a prova l'energia fogosa i els desigs d'acció? ¿On el co-ratge es pot millor manifestar? Ella acull totes les classes socials. En una cordada sols compten la capacitat i la fidelitat; la presumpció, la vanitat i la hipocresia, no hi tenen pas lloc i ben aviat es desvalorit-zen. La muntanya porta l'home a la seva essència. La camaraderia es-devé ben aviat la qualitat més apreciada.

Assolir i recórrer un cim és una activitat desinteressada; no hi cap el terme habitual de guanys i pèrdues monetàries. Hi guanyem coses més apreciades: salut, tenacitat, forces fresques per a la tasca corrent i l'acceptació d'una vida lliure de compromisos; aquests són els pro-fits que cadascú treu de la muntanya, fins el més modest participant.

Una revalorització de les facultats no sols corporals, sinó també es-pirituals.

Tot el nostre ésser físic és posat a prova: muscles, articulacions, ossos, el cor, els pulmons; la muntanya posa en servei cadascuna de les fibres del nostre ésser. Brunyits pel sol i amb un sà cansament, es-perant un descans reconfortant, els muntanyencs arribem acabada la festa a les ciutats enfebrides, nervioses, per reprendre amb nou im-puls i una gran resistència, el treball de la setmana; en la nostra mi-rada hi lluu encara l'esclat de les neveres i de les roques, i en el pit hi sentim passar el vent de les altures.

Sentim una secreta joia en deixar el treball i la ciutat per anar a gaudir part de la nostra existència en l'aire fresc de les altures.

Som amics del vent que regna dalt la muntanya; estimem el caliu del Sol; els núvols vagabonds. Igualment el blau viu d'una genciana, com la troballa inesperada d'algun animaló espantat ens dóna goig; ens fa somriure també, l'impetuós torrent. Mirem amb simpatia els habitants de les valls que lluiten per a mantenir una existència parsimoniosa, i ens fem cabals del dur esforç d'aquesta gent per a treure magres profits de la terra, la qual gent, no obstant, viu conformada amb la seva sort.

Amb mànegues de camisa i el coll obert, avancem per un món magnífic; passades llargues hores fugint de la plana, ens acontentem amb el modest sopar de la motxilla i el dur llit del refugi. La bona dormida a què convida el sa cansament del cos, ens porta a un demà curull de ventures. De matí, a vegades abans d'aclarir-se el dia, ja fem camí vers les altures; és sempre un espectacle emocionant veure sortir el sol de darrera les carenes. Des dels cims o dalt les carenes, mentre l'aire ens omple el pit, donem goig a la nostra vista, que lleugera, s'escorre vers la plana verdejant, fins a l'horitzó emboirat.

La victòria sobre la muntanya ens emplena d'una íntima felicitat; per a molta gent potser no és res, però pels qui estimem la muntanya, és tot.

L'anar a la muntanya ens enforteix i ens prepara pel combat diari.

L'adéu a la roca

L'aire és fred i la roca és gelada i ha arribat Nadal! I és en aquestes festes que l'escalador fa un adéu a la roca i als molts petits detalls de què es compon l'escalada. L'hivern és l'enemic victoriós que aconsegueix endormiscar en la seva ment totes les inquietuds i afanys de conquesta que flueixen de la seva vitalitat.

Es l'hora dels records, de reviuire una a una, vora el foc de la llar, les hores inoblidables de lluita viscudes amb els companys de cordada. L'alegria àgil que acompanya l'escalada lliure, la sensació de seguretat en el Treball lent, però efectiu de la doble corda i la tècnica jove i atrevida a la qual s'ha rendit fins l'impossible, de la "pitonisa" d'expansió; l'esforç per a superar la bauma hostil, el sospir prolongat després del perill vençut, l'íntima recompensa de l'arribada al cim, el vol vertiginós del descens amb rappel, tot reviu ara en el descans hivernenc.

I allà... a muntanya, potser també els gegants de roca sentint l'enyor de rebre aquella joventut animosa que tresca per les canals herbades deixant sentir el dringueix alegre de la ferralla; més tard, el cant del martell que acompassat i segur va marcant el ritme de l'ascensió i per últim aquell crit de victòria del primer que arriba al cim...

Ha arribat Nadal i és temps de descans; l'escalador ha dit ja el seu adéu a la roca i ella el veu anar-se'n tot regalimant llàgrimes de gel per les seves galtes de pedra, mentre als seus peus s'obren els surcs que han deixat en la neu els primers esquiadors. DELFI FEINER

Massís del Carlit

De tot el Pirineu Oriental, el massís del Carlit és un dels millors per la seva aspresa i bellesa. Si us el mireu des del coll de Finestrelles, ja dóna tot seguit la impressió d'una carena important. En ell hi ha una veritable riada d'estanys; en surten cabalosos torrents com el Têt, l'Angustringa, el Calve i d'altres. El seu aspecte és, en general, ferreny, i en molts llocs de mal passar, però això li dóna, en canvi, un to especial. En cada reconada un estany petit o gran us atura per fer-vos gaudir del seu encís i color de la seva aigua, que si és cap al tard, pot ésser de plata vella. Tenen també la fantasia dels seus glaços que es gronxen per la seva superfície. Jo us recomano endinsar-vos per aquest paradís d'aigua.

Si sortiu de Núria, després d'una bona esbufegada que us donarà el Roc de la Maula, arribareu fàcilment al coll de Finestrelles (2500 m.), magnífic mirador de la Cerdanya. El camí—de forta baixada—us portarà a la Font del Segre en el bell mig de la coma del mateix nom. Aquest, es veu fressat i seguint sempre sota carena, porta a un gran pla curull de flors de tots colors. Es travessa una pineda fins arribar al coll, on un pal us indica el camí d'Err. El panorama és d'una bellesa extraordinària: Err, petit poble al bell mig d'una napa de verdor. En la seva església s'hi venera una imatge descoberta l'any 926.

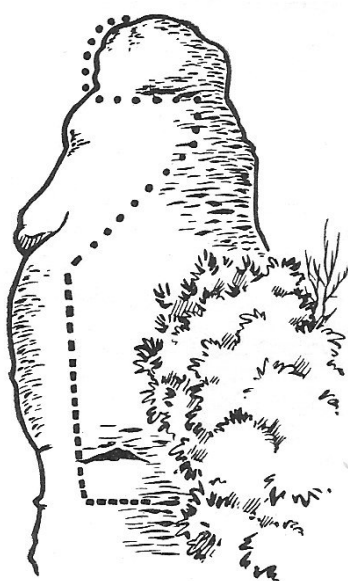
Un carril enjogassat com un infant, us portarà al peu de l'estació de gran climatisme i repòs de Font Romeu (1800 m.), voltada per un bosc de pins i avets de 10.000 Hes. Aquesta boscúria dóna una excepcional puresa a l'aire que hom i respira, com també aquesta atmòsfera lluminosa. L'ombra dels grans pins conserva en la quietud uns llacs adormits de molts segles; sols trenquen llur silenci el pas dels ramats i dels pescadors de truites.

Amb recança hom deixa aquest recó privilegiat que és Font Romeu, solarium i miranda de la Cerdanya, per a envestir el Roc de la Calma (2215 m.). El panorama des d'aquí és d'una tendresa immaculada: tota l'ossamenta d'aquest bell massís, estanys, boscos, pins i neus; solament per això, val la pena de cansar-se una mica. Després, el camí cal fer-lo per la part de llevant i anar a trobar l'estany de Pradelle i la Bullosa (2145 m.) El Touring Club de França hi té un bon refugi, i una carretera que amb quinze Kms. us portarà a Mont Lluís, poble amurallat i fortificat per Vaubau en 1681.

Aquest pantà de la Bullosa que suministra llum i força a la Cerdanya i al Rosselló, té tres Kms. de llargada amb una superfície de 150 Has; conté 14.000.000 de metres cúbics; el seu aturaaigües té 362,30

FICHAS TÉCNICAS E S C A L A D A

PRIMERAS VÍAS DE ESCALADA ABIERTAS POR
SEÑORES SOCIOS DE ESTA ENTIDAD EN LA
REGIÓN DE SAN LORENZO, DURANTE LA
TEMPORADA 1959.

■ Doble Cuerda
● Libre

Roca del Colom

Primera ascensión Vía Andreu-Feiner

situación: a 50 m. de «Hort dels Monjos», cara E.

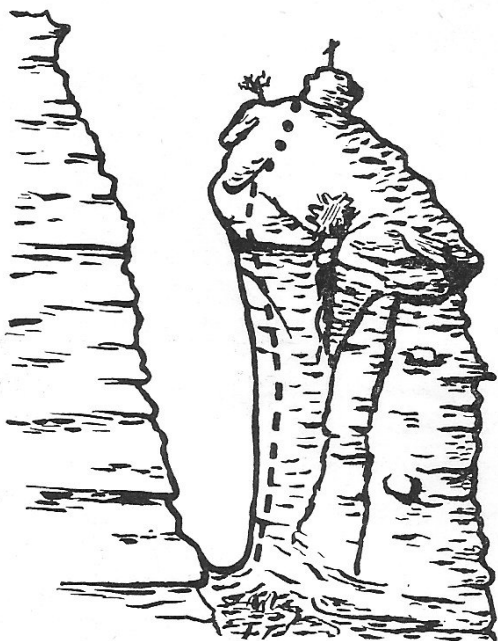
metros: 20

material: 1 cuerda de 40 m.

8 pitonisas

3 escarpas

tiempo empleado: cordada normal, 3 horas.

Esquirol

Primera ascensión Vía Montserrat

situación de la vía: «Rappel»

metros: 20

material: 2 cuerdas de 40 m.

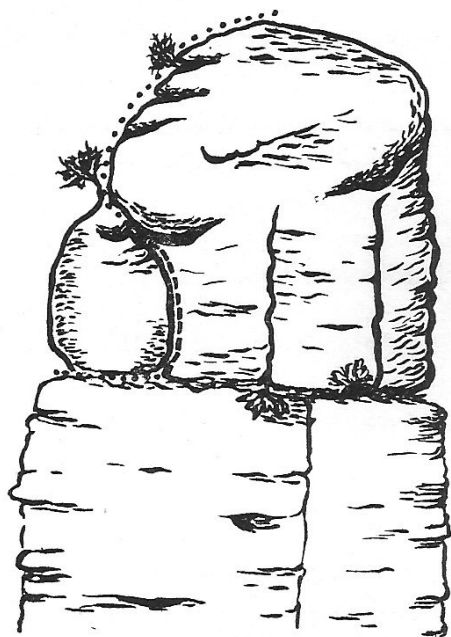
8 pitonisas

4 escarpas

2 pitones

tiempo empleado:

cordada normal de 3 a 4 horas.

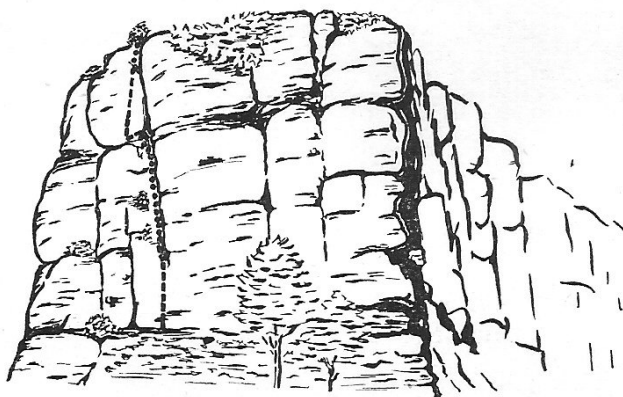
Mogrony

Primera ascensión vía Feiner-Andreu
situación: a 5 minutos «Font del Sauc»
Cara E.

metros: 18

material: 1 cuerda de 40 m.
1 pitón
3 escarpas
2 pitonisas

tiempo empleado:
cordada normal 2'30 horas.

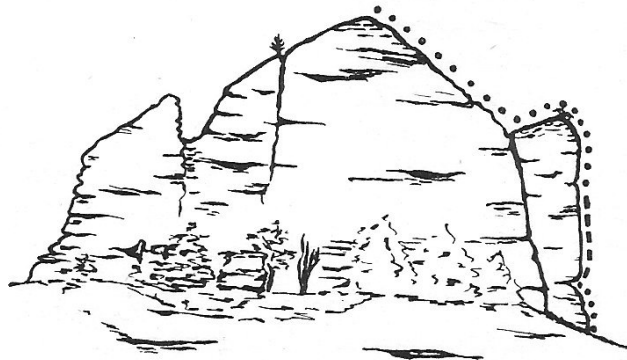
Plec dels llibres

Primera ascensión
Vía Directísima
situación:
a 20 minutos de Can Torres

metros: 38

material: 2 cuerdas de 40 m.
15 pitonisas
2 pitones
3 escarpas

tiempo empleado: cordada normal 5 h.

Roques de la coca

Primera ascensión, cara N.
situación: a 10 minutos de la
«Bretxa dels cortins».

metros: 20

material: 1 cuerda de 40 m.
5 pitonisas.

tiempo empleado: cordada normal 2 h.

m. Es un bon centre d'excursions: Puig Peric, Pic d'Aude, Rica Roja, Pics de Coll Roig i Carlit.

Deixem la Bullosa i les seves passejants amb vestit de bany, malgrat la neu i la fresca, i embrenem la pujada cap a l'estany de la Coumassa i Estany Llat. El terreny és ple d'aiguamolls i tarteres de grans blocs, fins al repeu mateix del Carlit. Aquí es formen dos camins: un per la coma, que amb zigues-zagues us mena al cim, i l'altre—que és el que es fa a l'hivern—per la cresta esquerra de la coma fins a assolir el cim del Carlit (2.921m.)

¿Es possible de retenir un crit de sorpresa davant l'espectacle grandiosos d'aquest bell mirador altiu i ferreny? Al Sud, tota la carena que és frontera, amb el majestuós Puigmal; a l'Oest, Pics de Font-Vive dels Pedrosos, que es banyen els peus en el gran llac de Lanós; al Nord, els Bassinelles, i el glaçat cercle d'en Beys; a l'Est, el Pic de la Palme, Pic d'Aude, i al fons les Muntanyes Madres.

Tota aquesta meravella no és pas molt coneguda pels excursionistes. Creieu que bé val la pena de seguir aquesta regió tan propera a nosaltres i tan poc visitada.

Donarem l'últim esguard des de dalt d'aquest arrogant cim, i tot seguit farem salts i tomballons per damunt de les seves neus.

JOAQUIM TINTORE

Préstamo de material

A partir del mes de enero de 1960 regirán los siguientes precios para el alquiler de material.

	SAM			SAM	
	ptas.	ptas.		ptas.	ptas.
Tiendas (pr. plaza)	6	4	Cordinó	18	15
Piolets	15	12	Recipiente 25 l. . .	10	8
Grampones	10	8	Cubos	5	4
Talonerías	7	5	Luces... ..	6	5

ESCALADA

	ptas.
Cuerda de 40 m	7—
Martillo	1—
Mosquetones (unidad) ...	0'25
Bagas (unidad).	0'25
Hierros (unidad)	0'25

ESPELEOLOGÍA

	SAM	
	ptas.	ptas.
Tramos escalera ...	10	8
Cuerdas	7	5

Actividades de Escalada

4-10-59: "El lloro" (Aguilles) 1.ª local. Por: M. Andreu, D. Feiner y A. Martínez.

11-10-59: "La Porra" (Trinitats). Por: M. Andreu y F. Font.

18-10-59: "La Petanta" (St. Llorenç). Por: J. Marcet y M. Andreu.

25-10-59: "La Nana" (Aguilles) 1.ª local. Por: A. Martínez, D. Feiner, M. Andreu y J. Marcet.

1-11-59: "El Mogrony" (St. Llorenç). 1.ª ascensión por la vía "Feiner-Andreu". Por: D. Feiner y M. Andreu.

8-11-59: "Roca del Colom" (St. Llorenç) 1.ª ascensión por la vía "Andreu-Feiner". Por: M. Andreu y D. Feiner.

22-11-59: "Plec de Llibre" (St. Llorenç). 1.ª ascensión. Por: D. Feiner, M. Andreu, A. Tomás, A. Martínez y J. Marcet.

29-11-59: Rocas de la Coca" (St. Llorenç) 1.ª ascensión por la pared Norte. Por: D. Feiner, A. Martínez, M. Andreu, J. Marcet.

Agosto, 1: "Les Castellasses" (S. Llorenç) por Ricardo Bassols, Nicolás Salas y Llibert Padró.

Agosto, 2: "Cova del Drach" (Vía Feiner) (S. Llorenç) por Ricardo Bassols, Llibert Padró y amigos

Agosto, 5: "La Panxa del Bisbe" (37.ª ascensión, 1.ª local) (Montserrat), por Ricardo Bassols y Nicolás Salas.

Agosto, 6: "La Nineta" (Montserrat) por Ricardo Bassols y Nicolás Salas.

Agosto, 9: "La Cadireta" (3.ª ascensión por la vía GAM-techo. 1.ª local) (Montserrat) por Ricardo Bassols y Llibert Padró.

"La Cadireta" (18.ª ascensión por la cara E.) (Montserrat) por Domingo Nart, Nicolás Salas y amigo

Agosto, 30: "La Vella" (por la cara NO.) (51.ª ascensión 1.ª local) (Montserrat) por Llibert Padró, Ricardo Bassols y Nicolás Salas.

"Pas de Princep Gran" (49.ª ascensión) (Montserrat) por Ricardo Bassols, Nicolás Salas y Llibert Padró.

"Pas de Princep Petita" (Montserrat) por Antonio Prunés.

Septiembre, 13: "La Mamella" (6.ª ascensión, 1.ª local) (Montserrat) por Ricardo Bassols, Llibert Padró, Nicolás Salas y amigos

Septiembre, 27: "La Bessona Superior" (60.ª ascensión, 1.ª local) (Montserrat) y "La Filigrana" (50.ª ascensión) por Nicolás Salas, Ricardo Bassols y Vilaplana.

Octubre, 4: "Agulla de l'Arbret" (13.ª ascensión por la arista Sur) (Montserrat) por Nicolás Salas, Ricardo Bassols y Vilaplana.

Octubre, 11: "Els tres Pallers" (1.ª local) (Montserrat) por Nicolás Salas y Llibert Padró.

"Agulla del Giravolt" (3.ª ascensión, 1.ª por la cara N.) (Montserrat) por Nuria Massip, Nicolás Salas y Llibert Padró.

"Agulla del Giravolt" (4.ª ascensión, 3.ª por la cara S. 1.ª local) por Ricardo Bassols y amigos

"La Tisora" (Punta Norte) (4.ª ascensión, 1.ª local) (Montserrat) por Nuria Massip, Nicolás Salas, Ricardo Bassols y Llibert Padró.

"La Tisora" (Punta Sur) (6.ª ascensión, 1.ª local), (Montserrat) por Nuria Massip, Ricardo Bassols, Nicolás Salas y Llibert Padró.

"La Tisora" (Punta Sur). (7.ª ascensión) (Montserrat) por Ricardo Bassols.

Octubre, 12: "El Dau" (41.ª ascensión) (Montserrat) por Nuria Massip, Nicolás Salas, Ricardo Bassols, Miguel Tapias, Ramón Tutusaus y Llibert Padró.

"Agulla de la Venta" (5.ª ascensión) (Montserrat) por Nuria Massip, Nicolás Salas, Ricardo Bassols, Ramón Tutusaus y Llibert Padró.

Octubre, 18: "Agulleta de les Fogaroses" (S. Llorenç) por Nuria Massip, Nicolás Salas, Ricardo Bassols, Miguel Tapias y Llibert Padró.

Octubre, 25: "La Roca Roja" (6.ª ascensión) (Montserrat) por Nuria Massip, Juan Sánchez y Llibert Padró.

Noviembre, 8: "La Vella" (3.ª asc. por la "aresta dels Bruchs" 1.ª local) (Montserrat) por Nicolás Salas y Ricardo Bassols.

"El Taxis" (Montserrat) por José Figueras, Salvador Trullás, Juan Sánchez y Antonio Prunés.

Noviembre, 15: "Cavall de la Vall" (S. Llorenç) por Nuria Massip, Nicolás Salas, Llibert Padró y Ricardo Bassols.

"Agulleta de la Vall" (S. Llorenç) por Ricardo Bassols y amigos

Noviembre, 29: "La Nana" (24.ª ascensión) (Montserrat), por Ricardo Bassols, Nicolás Salas y Llibert Padró.

SECCIÓN DE ESQUÍ

Nuestro refugio en La Molina

Un antiguo sueño de los esquiadores tarrasenses va a ser una realidad, gracias a la colaboración de los directivos del Hotel La Solana que quieren así, devolver la ayuda que en sus primeros pasos les prestamos. Tendremos en La Molina, un acogedor refugio aprovechando la ampliación del comedor del hotel y construido totalmente por esta benemérita sociedad que, cumplida su misión de dar un buen establecimiento hotelero a sabadellenses y tarrasenses, quiere encauzar la cre-

ciente afición al esquí, ofreciéndole un confortable y económico hogar en La Molina.

Ya en una reunión general, se dio cuenta de la necesidad de modificar las relaciones entre el C. E. de T. y La Solana, S. A. por cuanto el derecho de veto que poseíamos, impedía el normal desarrollo financiero de la sociedad. No teniendo la suficiente capacidad económica para, a imitación del C.E.C., vincular el hotel a nuestras entidades, se producían mal entendidos que siempre hemos creído era mejor evitar. La solución dada, prueba que los dirigentes de La Solana se han sentido ante todo, esquiadores y miembros de nuestras entidades, pues sin perder los colaboradores su preferencia en el hotel han construido el refugio y devuelven las aportaciones de los Centros Excursionistas para poder amueblarlo. Hay que darles las gracias y así lo hacemos por medio de estas líneas.

El refugio, que compartiremos con nuestros amigos del "Vallés", se compone de un amplio comedor-sala de estar, un dormitorio para señoras con 8 camas y otros cuatro dormitorios con 20 camas. Hay calefacción y una amplia "llar de foc". Confiamos que estará provisionalmente instalado para las próximas fiestas, aunque será necesaria muy buena voluntad y la colaboración de todos para ponerlo en marcha. En buena marcha se entiende. Tendrán preferencia de plaza los poseedores de tarjetas de colaborador y los corredores de nuestro equipo. En cuanto a los precios, se fijará uno de reducido para estos colaboradores y para los socios de la sección de esquí. Las tarifas se darán a conocer tan pronto como se tengan los datos de costes de servicios. Si hay sobrante de plazas podrán utilizarlo los no socios con carácter de invitados, a un precio especial, más elevado naturalmente.

Tarjetas Federación y Campeonatos de Esquí

Tarjeta Federado

Los interesados en la obtención de la Tarjeta de Federado con Seguro de Primera cura y rebaja de Ferrocarriles, pueden pasar por Secretaría todos los días laborables de 8 a 9 donde serán informados de todos los detalles pertinentes.

XV Campeonatos de Esquí del Vallés

Se celebrarán en La Molina organizados por nuestro Centro y de acuerdo con la Federación Catalana de Esquí se han fijado las siguientes fechas:

7 Febrero, Medio fondo. — 21 Febrero, Descenso. — 6 Marzo, Habilidad.

CRÓNICA

Reparto de premios

El día 2 de octubre tuvo efecto el reparto de premios del XXIV Salón Local de Fotografía y IV de Montaña, y asimismo del concurso de reportajes de la "XXVIII Diada de Germanor".

Se efectuó una proyección colectiva de diapositivas en color.

Sesión de cine amateur

El cineasta sabadellense, Sr. Arcadio Gili, el día 16 de octubre pasado nos deleitó con su segunda proyección de varios documentales en color.

Impresiones de un viaje al Oriente Medio

En la noche del día 6 de noviembre el Rvdo. Luis Serrano, Pbro., nos transmitió sus "Impressions d'un viatge al Mig Orient", proyectando diapositivas de Egipto, Grecia y Tierra Santa, y la película "Rutas de la verdad".

Efectuó la presentación del sacerdote realizador de dicho documental, el señor Planchat, en breves palabras de encomio.

El acto fue un recuerdo de las culturas que viven entre ruínas vencidas por otra cultura más modesta y humana: la del Cristianismo.

Extraordinaria velada de montañismo

En el Salón de actos del Centro Social Católico, el día 13 de noviembre, ante numerosa concurrencia que llenó por completo el local, presentamos al destacado alpinista italiano Romano Merendi, del Club Alpino Académico, que el próximo año será nombrado guía profesional.

Fue hecha la presentación por el Sr. Anglada, el cual dedicó unas palabras de elogio a las intrépidas y arriesgadas expediciones del señor Merendi, quien acto seguido y con palabra fácil, aunque con un castellano pintoresco, comentó una serie de diapositivas a todo color, de la expedición italiana efectuada el pasado año a los Andes Peruanos, durante la cual se escalaron ocho cimas superiores a los 6.000 metros de altura y obtuvieron abundantes datos geográficos y folklóricos.

Después se proyectó el documental "En el trono del continente africano", obtenido en la expedición en que se escaló el Kenya y el Kilimanjaro, los picos más altos de Africa.

Las cataratas del Iguazú

El señor Alberto Oliveras, del C.E.C., el día 20 de noviembre presentó una serie de diapositivas de una de las 3 cataratas más famosas del mundo: las del Iguazú (Brasil-Argentina). Comentó la lucha del hombre en las selvas americanas, con palabra amena e instructiva.

Nuevas proyecciones

El día 4 de diciembre, se efectuó la proyección de diapositivas inéditas, de varios socios de la entidad.

Fueron descritas y comentadas por sus autores. Especialmente nuestro consocio, el pintor señor Soriguera, con su aguda percepción del color y de las formas abstractas, nos dio una lección de arte moderno y de buen humor.

Costumbres populares

Como en años anteriores, en uno de los bosques cercanos tuvo efecto la "pinyonada" familiar, esta costumbre que conservamos algunos excursionistas.

Antiguamente, en la Plaza Mayor de la ciudad, sobre todo en los domingos y días de fiesta, se instalaban paradas de "pinyonaires", que ofrecían su mercancía a los que salían de misa, formando corros que, en animada charla, con un cascapiñones mondaban el fruto para degustarlo tostado, dejando el rudo alfombrado de cáscaras.

Otra de las tradiciones que celebramos, fue, en su día, la "castanyada", aliciente de unas veladas de arte.

ACTIVIDADES COMUNICADAS

EXCURSIONES

Julio, 4-6: Nuria, Noufonts, Noucreus, Pic de l'Infern, Freser, Bastiments, Gra de Fajol, Ull de Ter y Setcases, por Ricardo Bassols, José Figueras, Llibert Padró, Jorge Soler y Miguel Tapias.

Julio, 17-31: Canfranc, Canal Roya, Ref. Pombie, Midi d'Ossau (Petit Pic por la arista "Flammes de Pierre", La Fourche y Grand Pic), Gabas, Artouste, Ref. Arrémoulit, Pallas, Arriel, Balaïtous, Ref. Piedrafit, Grand Fache, Ref. Wallon, Pont d'Espagne, Cauterets, Abri Meillon, Grand Vignemale (Petit Vignemale, Pointe Chaussenque, Piton Carré,

Agosto, 14-17: Puigcerdá, Martinet, Aransa, Estanys de la Pera, Coll de Pedrafita, Les Escaldes, Ref. Envalira, Pic de Pessons, Vall Cibera, Vall de la Llosa y Prullans por Lola Antón, Ricardo Bassols, Llibert Padró y Miguel Tapias.

Creixa, Coll d'Escriu, Font del Faig, Coll Pendís, Prats d'Aguiló, Pas dels Gosolans, Canal del Cristall Prat de Cadí, Estana y Martinet. Por: J. Marcet y S. Prat.

Noviembre, 8: Excursión a Puigsacalm por Vidrà, Sant Bartomeu, Puigsacalm, Pla Travé, Ciuret y Vidrà. Por Juli, Martí, Soler y Prat.

DECORACIÓN

ELLSA

Nicolás Talló, 65

Teléfs. 3624-4341

ESQUÍS

ALTIMIRA

ACCESORIOS Y REPARACIONES DE TODAS CLASES
SERVICIO DE ALQUILER, PUPILAJE Y LACAJE
SURTIDO DE ESQUÍS ECONÓMICOS, POR ENCARGO

VENTA DE MATERIAL ATTENHOFER
ESQUÍS - BASTONES - FIJACIONES

CRA. MONCADA, 59 - TEL. 5076 TARRASA

Deportes
Alpinos

Material para:

Esquí

Montaña

Camping

San Francisco, 24

TARRASA

FOTOS

francino

Plaza España, 13

Teléfono 2833

TARRASA